ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τον Προοιμιακόν, το Μακάριος ανήρ. Εις δε το Κύριε εκέκραξα ιστώμεν στίχους στ΄ και ψάλλομεν τα εξής Προσόμοια.

Ήχος δ΄ Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Το Δεκάριθμον σύστημα, των Αγίων τιμήσωμεν, τους ενθέοις πράξεσι διαλάμψαντας, και τον Χριστόν μεγαλύναντας, θείοις κατορθώμασι, Βοιωτών τους αρωγούς, και θερμούς αντιλήπτορας, τους λαμπρύναντας, Βοιωτίαν αυτών τη πολιτεία, ως εμπρέψαντας εν ταύτη, εν διαφόροις τοις έτεσι.

Ο Λουκάς ο Απόστολος, και ο Ρούφος ο ένδοξος, των Θηβών διδάσκαλοι ενθεώτατοι, και της Σκοπέλου ο πρόεδρος, Ρηγίνος τιμάσθωσαν, συν αυτοίς δε ο σοφός, Ιωάννης υμνείσθω μοι, όστις κέκληται, Καλοκτένης ο βλύζων θεία ρείθρα, του ελέους και αρδεύων, τους εν ανάγκαις υπάρχοντας.

Του Στειρίου ωράισμα, Λουκάς ώφθει ο Όσιος, και της Μυουπόλεως εγκαλλώπισμα, ο θεοφόρος Μελέτιος, Κλήμης Σαγματίου δε, συν τω θείω Γερμανώ, και Νικήτας ο ένθεος, θείον κλέος δε, της Δομπούς Σεραφείμ ο θεομάκαρ· ούς υμνήσωμεν συμφώνως, οι Βοιωτοί αγαλλόμενοι.

Δεκάχορδον όργανον, αληθώς ανεδείχθητε, μέλος εναρμόνιον βίου κρείττονος, εν Βοιωτία φωνήσαντες, διαφόροις έτεσιν, ενεργεία θεϊκή, θεοφόροι μακάριοι, διαπρέψαντες, πολιτεία αμέμπτω και ασκήσει, και θαυμάτων επιδείξει, ως του Σωτήρος θεράποντες.

Το Χριστού Ευαγγέλιον, εν ταις Θήβαις κηρύξαντες, ως του θείου Πνεύματος θείαι σάλπιγγες, Λουκά και Ρούφε Απόστολοι, ψυχάς εφωτίσατε, του ελέους δε πηγή, Ιωάννη εγνώρισαι, και στερρότατος, εν αθλήσει Ρηγίνε ανεδείχθεις· δια τούτο επαξίως, παρα Θεού εδοξάσθητε.

Των Αγγέλων εφάμιλλοι, θεοφόροι εδείχθητε, Λουκά και Μελέτιε θείοις σκάμμασι, και Σεραφείμ παναοίδιμε, Κλήμη και Νικήτα τε, και θεόφρον Γερμανέ, και υμών τοις παλαίσμασιν, εφαιδρύνατε, Βοιωτίαν και πάσαν Εκκλησίαν, του Χριστού ανευφημούσαν, ημάς ως θείοις θεράποντας.

Δόξα Ήχος πλ. β΄
Σήμερον η εν Βοιωτία του Χριστού Εκκλησία, συγκαλείται ημάς, προς εόρτιον αίνεσιν, των εν αυτή διαλαμψάντων Αγίων· τας αριστείας γαρ αυτών προβάλλουσα, προς θείας επιδόσεις ημάς παιδεύει, ως αν ευσήμω στόματι, αυτοίς βοήσωμεν· χαίρετε Απόστολοι Χριστού, Λουκά και Ρούφε, του Ευαγγελίου υποφήται· Ιερομάρτυς Ρηγίνε, και

του ελεήμονος Θεού μιμητά, Ιωάννη νέε ελεήμων· χαίρετε Όσιοι Πατέρες, Λουκά και Μελέτιε, Κλήμη Γερμανέ Νικήτα και Σεραφείμ. Αλλ'ω θείοι Πατέρες, ως έχοντες παρρησίαν προς Χριστόν, πρεσβεύσατε υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Ο αυτός
Τις μη μακαρίσει σε…

Είσοδος, Φως ιλαρόν, το Προκείμενον της ημέρας και τα Αναγνώσματα του Αγίου Σάββα, ε΄ Δεκεμβρίου.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, καί ου μή άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι, καί ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών, καί η αφ' ημών πορεία σύντριμμα, οι δέ εισιν εν ειρήνη. Καί γάρ εν όψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Καί ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν αυτους, καί εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν, αυτούς, καί ως ολοκαρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Καί εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, καί ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, καί κρατήσουσι λαών, καί βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τούς

αιώνας. Οι πεποιθότες επ' αυτόν συνήσουσιν αλήθειαν, καί οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ, ότι χάρις καί έλεος εν τοίς οσίοις αυτού, καί επισκοπή εν τοίς εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εις τόν αιώνα ζώσι, καί εν Κυρίω ο μισθός αυτών, καί η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Διά τούτο λήψονται τό βασίλειον τής ευπρεπείας, καί τό διάδημα τού κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ότι τή δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, καί τώ βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν, τόν ζήλον αυτού, καί οπλοποιήσει τήν κτίσιν εις άμυναν εχθρών. Ενδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καί περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον. Λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα, οξυνεί δέ απότομον οργήν εις ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τούς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, καί ως από ευκύκλου τόξου τών νεφών, επί σκοπόν αλούνται, καί εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δέ συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως καί λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, καί ερημώσει πάσαν τήν γήν ανομία, καί η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ούν βασιλείς καί σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γής. Ενωτίσασθε οι κρατούντες

πλήθους, καί γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών. Ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, καί η δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος, εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται. Γήρας γάρ τίμιον ού τό πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται. Πολιά δέ εστι φρόνησις ανθρώποις, καί ηλικία γήρως βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεώ γενόμενος, ηγαπήθη, καί ζών μεταξύ αμαρτωλών, μετετέθη. Ηρπάγη, μή κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού, ή δόλος απατήση ψυχήν αυτού, βασκανία γάρ φαυλότητος αμαυροί τά καλά, καί ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νούν άκακον. Τελειωθείς εν ολίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς, αρεστή γάρ ήν Κυρίω η ψυχή αυτού, διά τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. Οι δέ λαοί ιδόντες καί μή νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία τό τοιούτον, ότι χάρις καί έλεος εν τοίς οσίοις αυτού, καί επισκοπή εν τοίς εκλεκτοίς αυτού.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ήχος α΄
Ευφραίνεσθε εν Κυρίω, αι της Βοιωτίας πόλεις, και πάς τόπος και χωρίον, επι τη αγία μνήμη, των υμίν αγιοπρεπώς διαλαμψάντων· Αποστολικοίς γαρ ίχνεσιν ηγιάσθητε, και ιεραρχικοίς λόγοις εφωτίσθητε, και ασκητικοίς ιορώσιν ηρδεύθητε· εν

διαφόροις γαρ χρόνοις τοις ποικίλοις τρόποις της αρετής, ως φωστήρες ζωής ώφθησαν, οι δεκάριθμοι Χριστού θεράποντες· ων ταις πρεσβείαις Χριστέ ο Θεός, δίδου ημίν τα ελέη σου, ως ελεήμων και φιλάνθρωπος.

Ήχος β΄
Τους εν ασκήσει υμών πόνους, και αρετών τα κατορθώματα, ως θυσίαν ευπρόσδεκτον, προσηνέγκατε Χριστώ Πατέρες ουρανόφρονες· δι' αυτών γαρ νούν και καρδίαν καθαγνίσαντες, και το γεηρόν νεκρώσαντες φρόνημα, ασκητικής ζωής λαμπάδες ώφθητε, και πλήρεις ουρανίων δωρεών· δι' ων Βοιωτούς μεν ευεργετείτε, και πάσαν την Εκκλησίαν καταυγάζετε, τω φωτί της χάριτος, όσιοι εξάριθμοι.

Ήχος γ΄
Τω λόγω της χάριτος, επί νομάς σωτηρίους, ιθύνων την ποίμνην σου, υπερ αυτής προθύμως τέθνηκας Ρηγίνε Ιερομάρτυς· τοις ευσεβείας δε τοις έργοις, ευαρεστών τω Θεώ, ποιμήν θεόσοφος Θηβαίων ώφθης, Ιωάννη θεόληπτε· και εν οικτιρμοίς πενήτων διαπρέπων, ελεημοσύνης προφαίνεις τους καρπούς, ελεών και βοηθών τοις πάσχουσι. Και νυν της άνω ζωής απολαύοντες, υπέρ ημών αεί πρεσβεύετε, Ιεράρχαι μακάριοι.

Ήχος δ΄
Αποστολικαίς εμπρέποντες χάρισι, των εν Βοιωτία

φωταγωγοί ώφθητε, και οδηγοί προς ευσέβειαν, Λουκά και Ρούφε Απόστολοι· και τοις ίχεσιν υμών επόμενοι, ιεραρχία έφαναν, και ποιμαντική επιστήμη, Ρηγίνος και Ιωάννης· εν ασκητική δε πολιτείαν ηρίστευσαν, Λουκάς Μελέτιος και Νικήτας, Κλήμης Σεραφείμ και Γερμανός, οι Όσιοι Πατέρες· ων ταις λιταίς Σωτήρ ημών, σώσον ημάς δεόμεθα.

Δόξα Πατρί. Ο αυτός
Την θεοσύλλεκτον χορείαν, των εν Βοιωτία Αγίων, τα των Βοιωτών συστήματα, ύμνοις και ωδαίς ευφημήσωμεν· χειραγωγοί γαρ ημών ώφθησαν, καιροίς ιδίοις έκαστος αναφανείς, προς εκπλήρωσιν του θείου θελήματος· έργω γαρ και λόγω, εκφαίνουσι τα κρείττονα· και καλώς τον αγώνα τελέσαντες, της αιωνίου ζωής ηξιώθησαν, πρεσβεύοντες υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον
Εκ παντοίων κινδύνων…

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ήχος πλ. α΄ Χαίροις ασκητικών
Χαίροις ο των Αγίων χορός, της Βοιωτίας ιερά καλλωπίσματα, απάσης της Εκκλησίας, αστέρες οι παμφαείς· τα του Παρακλήτου θεία όργανα· Απόστολοι ένδοξοι, Ιεράρχαι μακάριοι, ο των Οσίων, δήμος ο θεοπόθητος, οι εν σώματι, τον

εχθρόν τροπωσάμενοι· λύχνοι αειλαμπέστατοι της θείας ελλάμψεως, και πρεσβευταί και μεσίται ημών προς Κύριον μέγιστοι· Αυτόν δυσωπείτε, ταις ψυχαίς ημών δοθήναι, το μέγα έλεος.

Στίχος: Θαυμαστός ο Θεός…
Χαίροις ο των Αγίων χορός, οι του Σωτήρος, θεοφόροι θεράποντες, οι στύλοι οι φωτοφόροι, της εναρέτου ζωής, αρετών ενθέων τα κειμήλια· φωστήρες πολύφωτοι, ευσεβείας και χάριτος· οι το της ύλης, νουνεχώς απωσάμενοι, και προς άϋλον, αναχθέντες λαμπρότητα, βίου μεν καθαρότητι, ψυχής μεν στερρότητι, και ενωθέντες Κυρίω, δι' ενεργείας της κρείττονος· όν νυν δυσωπείτε, ταις ψυχαίς ημών δοθήναι, το μέγα έλεος.

Στίχος: Τοις Αγίοις τοις εν τη γη…
Χαίροις ο των Αγίων χορός, η δεκάκρουνος πηγή θείας χάριτος, η πάσαν την Βοιωτίαν, προς ευκαρπίαν ζωής, άρδουσα πλουσίως θείοις νάμασι, Λουκάς ο Απόστολος, και ο Ρούφος ο πάνσοφος, Λουκά θεόφρον, του Στειρίου ο πρόβολος, και Μελέτιος, Ιωάννης Ρηγίνος τε, Κλήμης ο αξιάγαστος, Νικήτας ο ένθεος και Γερμανός Σεραφείμ τε, οι των Αγγέλων εφάμιλλοι. Και νυν δυσωπείτε, ταις ψυχαίς ημών δοθήναι, το μέγα έλεος.

Δόξα Πατρί. Ήχος πλ δ΄
Της αμπέλου της ζωής, κλήματα εύκαρπα ώφθητε,

γεωργία θεία, οι εν Βοιωτία πάντες Άγιοι· όλω γαρ νοΐ των κάτω μετατεθέντες, προς αναβάσεις θείαις υψώθητε, πολυειδώς και πολυτρόπως διαπρέψαντες· και αξίως παρα Χριστού δοξασθέντες, τον οίνον της χάριτος, παρέχετε ημίν, εκτενώς δυσωπούντες, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν.
Ανύμφευτε Παρθένε…

Νυν απολύεις, το Τρισάγιον και το Απολυτίκιον

Ήχος α΄ Της ερήμου πολίτης
Τον δεκάριθμον δήμον των Αγίων τιμήσωμεν, των εν Βοιωτία λαμψάντων αρετής τελειότητι, δυάδα Αποστόλων ιερών, εξάριθμον χορόν δε Ασκητών, συν δυσίν Αρχιερεύσι τοις θαυμαστοίς, και προς αυτούς βοήσωμεν· δόξα τω ενισχύσαντι ημάς, δόξα τω στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δι' υμών, πάσιν ιάματα.

Θεοτοκίον
Του Γαβρίλ φθεγξαμένου…

Απόλυσις
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετα την α΄ Στιχολογία, Κάθισμα

Ήχος α΄ Τον τάφον σου Σωτήρ

Χορός θεοειδής, θεοφόρων Αγίων, υμνείσθω παρ' ημών, συμφωνία ασμάτων· εν χρόνοις διαφόροις γαρ, δι' αγώνων ασκήσεως, καθηγίασαν, της Βοιωτίας την χώρα· νυν δε πάντοτε, υπερ ημών δυσωπούσι, τον μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον
Εκύησας υμίν, τον Υπέρθεον Λόγον, δι' έλεος πολύ, υπέρ φύσιν ατρέπτως· διό σου τον απόρρητον, τόκον Κόρη δοξάζομεν, δι' ου ήρθημεν, εκ των βαράθρων του Άδου, προς την εύκλειαν, εξ ης πεπτώκαμε πάλαι, απάτη του όφεως.

Μετά την β΄ Στιχολογία, Κάθισμα

Ήχος πλ.α΄ Τον συνάναρχον Λόγον
Βοιωτία αγάλλου εν θείω Πνεύματι, τον δεκάριθμον δήμον, των θεραπόντων Χριστού, των λαμψάντων ιερώς εν σοι γεραίρουσα· των οικτιρμών γαρ του Θεού, τας πλουσίας δωρεάς, αιτούνται ημίν απαύστως, ως αρωγοί και προστάται, ημών και θείοι αντιλήπτορες.
Θεοτοκίον
Εν γαστρί σου σκηνώσας ο Υπερούσιος, μη λιπών τους Πατρώους κόλπους Πανάχραντε, εσαρκώθη υπερ νουν εκ των αιμάτων σου, και διέσωσεν ημάς, εκ της αρχαίας αράς, ο μόνος παντελεήμον· διο υμνούμεν Παρθένε, τα μεγαλεία των θαυμάτων σου.

Μετα τον Πολυέλεον, Κάθισμα

Ήχος δ΄ Επεφάνης σήμερον
Εορτάζει σήμερον η Βοιωτία, εορτήν την ένθεον, των θεραπόντων του Χριστού, χαίρετε τούτοις κραυγάζουσα, των δεκαρίθμων Αγίων συνέλευσις.

Θεοτοκίον
Την καθέδραν άπαντες την φωτοφόρον, του των όλων κτίσαντος, την Θεοτόκον Μαριάμ, ανευφημήσωμεν κράζοντες˙ χαίρε Παρθένε ημών η βοήθεια.

Το αντίφωνον του δ΄ ήχου και το Προκείμενον

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις αυτού.
Στίχ: Τοις Αγίοις τοις εν τη γη…

Ευαγγέλιον το εν τω όρθρω του Αγίου Σάββα.
Εύαγγέλιον Οσιακόν

Τό, Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον Οσιακόν, καί ο Ν΄.

Δόξα Πατρί. Ταις των σων Αγίων…
Και νυν. Ταις της Θεοτόκου…

Ιδιόμελον
Ήχος πλ.β΄
Στιχ: Ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου

και κατά το πλήθος των οικτηρμών σου εξάλειψον το ανόμημα μου.

Ευαγγελική πολιτεία και πολυτρόποις ιδέαις αρετών, Χριστόν εδοξάσατε, οι εν Βοιωτία πάντες Άγιοι· αρνησάμενοι γαρ σαυτούς ολοτρόπως αυτώ υπετάγητε, και ως γνήσιοι δούλοι, πιστώς αυτώ εδουλεύσατε· και νυν της άνω βασιλείας το δηνάριον λαβόντες, αδειαλείπτως πρεσβεύετε, υπέρ των ψυχών ημών.

Ιερεύς: Σώσον ο Θεός…

Είτα οι κανόνες της Θεοτόκου και των Αγίων ο εξής, ου η ακροστιχίς: «Τοις εν Βοιωτία Αγίοις άσμα. Γερασίμου»

Ωδή α΄ Ήχος πλ.δ΄ Αρματηλάτην Φαραώ
Ταις των Αγγέλων συνημμένοι τάξεσι, και τω αδύτω φωτί, οι εν Βοιωτία Άγιοι λαμπόμενοι, φως θείον μοι αιτήσασθε, ίνα μέλψω αξίως, υμών τηνθείαν ομήγυριν, ύμνων συμφωνία γηθόμενος.

Όμιλος θείος ως αστέρων έλαμψεν, δεκαρίθμων Χριστού, θείων θεραπόντων, εν Αγίω Πνεύματι, εν Βοιωτία σήμερον, τους πιστούς καταυγάζων· δεύτε συνέλθωμεν άπαντες, τούτους ομοφώνως γεραίροντες.

Ιλύος πάσης τον νούν εκκαθάραντες, ασκητικαίς

αγωγαίς, οι εν Βοιωτία Ασκηταί θεόφρονες, δοχεία Πολυτίμητα, ουρανίων χαρίτων, ως αληθώς ανεδείχθησαν, χάριν ημίν θείαν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον
Σεσαρκωμένων εξ αγνών αιμάτων σου, υπερ κατάληξιν, τέξασα Παρθένε, Λόγον τον ασώματον, της αλογίας άπαντας, των παθών ελυτρώσω˙ διο τον άφραστον τόκον σου, μέλπομεν πιστώς και δοξάζομεν.

Ωδή γ΄ Ο στερεώσας κατ’ αρχάς

Ευαγγελίου τω φωτί, εν Βοιωτία εκλάμπεις, ω Λουκά ως Φαεινός εωσφόρος, και ο Ρούφος ο κλεινός, πρώτος ώφθης επίσκοπος, εν των Θηβών τη πόλει, τη επινεύσει του κρείττονος.

Νουν θεοφόρον εσχηκώς, τη καθαρά πολιτεία, ποιμενάρχης των Θηβών ανεδείχθης, Ιωάννη θαυμαστέ, και ελεήμων πέφηνας, μιμούμενος τον οίκτον, Χριστού του σε θαυμαστώσαντος.

Βήματι έστης ακλινής, των δυσσεβούντων τυράννων, και εκχέας σου το αίμα προθύμως, δι’ αγάπην του Χριστού, Ρηγίνε ιερώτατε, μαρτυρικής ευκλείας, περιφανώς κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ο ουρανός ο λογικός, εξ ου ο Ήλιος κόσμω, ανατέταλκε ζωής της αϋλου, ο Δεσπότης Ιησούς, και πάντας κατεφώτισεν, η Θεοτόκος Κόρη, χρεωστικώς ανυμνείσθω μοι.

Κάθισμα
Ήχος δ΄ Ταχύ προκατάλαβε
Χορόν τον δεκάριθμον, ομοφωνία ψυχής, Αγίων τιμήσωμεν, αναβοώντες αυτοίς, πιστών τα συστήματα· ρύσασθε πάσης βλάβης, Βοιωτίας φωστήρες, πάντας τους ανυμνούντας, εν μιά υμνωδία, υμών την μακαρίαν και θείαν ομήγυριν.

Θεοτοκίον
Αφράστως κυήσασα, τον ποιητήν του παντός, ημάς ηλευθεύρωσας, των αιωνίων δεσμών, Παρθένε Πανύμνητε· όθεν σου ανυμνούμεν, τον αλόχευτον τόκον, μέλποντες Θεοτόκε, καθ' εκάστην ημέραν, την άρρητον σου δόξαν, μόνη υπερένδοξε.

Ωδή δ΄ Συ μου ισχύς
Ισχύν λαβών, παρά Χριστού Λουκά Όσιε, εν Στειρίω ήνυσας ως άσαρκος, αγώνας Πάτερ υπερφυείς, και θαυμάτων χάριν βλυστάνεις τοις προσιούσι σοι· διο των σων λειψάνων, τη σορώ παρεστώτες, ευφροσύνης της θείας πληρούμεθα.

Ως πτερωθείς, αγάπη θεία Μελέτιε, προσηκόντων, πάσαν σχέσιν έλιπες, και εν Ελλάδι Πάτερ ελθών, έλαμψας εν όρει, της Μυουπόλεως Όσιε, και

ώφθης μοναζόντων, πρακτικός υποφήτης, προς ζωής αληθούς τελειότητα.

Την κοσμικήν, καταλιπών ματαιότητα, Πάτερ Κλήμη, του Χριστού τοις ίχνεσι, κατηκολούθησας νουνεχώς, και εν Σαγματείω, ώφθης ως κλήμα κατάκαρπον, ασκήσεως οσίας, μοναστάς κατευφραίνων, γλυκασμώ των αγίων καμάτων σου.

Θεοτοκίον
Ίνα υμνώ, και καθ' εκάστην δοξάζω σε, Θεοτόκε, μόνη υπερένδοξε, εκ της δουλείας και συνοχής, παθών ακαθάρτων, ρύσαι ψυχήν την αθλίαν μου, και δάκρυα γνησίας, μετανοίας μοι δίδου, ίνα πλύνω νοός μου τον βόρβορον.

Ωδή ε΄ Ίνα τι με απώσω;
Απαθεία εκλάμψας, τη συντονωτάτη ασκήσει σου Όσιε, Σαγματά εν όρει, Γερμανέ των Οσίων ομόζηλε, γέρας εκομίσω, παρα Χριστού της αφθαρσίας, ιλασμόν ημίν πάσιν αιτούμενος.

Αγιότητος σκεύος, Σεραφείμ θεόφρον εδείχθης τω βίω σου, εν υστέροις χρόνοις, εν Δομπώ βιωτεύσας ως άγγελος˙ όθεν της Αγγέλων, ηξιωμένος ευκληρίας, χορηγείς τοις αιτούσι την χάριν σου.

Γεωργήσαντες πίστει, των εν Βοιωτία Αγίων ο σύλλογος, του Ευαγγελίου, εναρέτοις αγώσι τας χάριτας, έλεος και χάριν, ημίν απαύστως

χορηγούσι, και πταισμάτων θεόθεν την άφεσιν.

Θεοτοκίον
Ιλασμόν ημίν αίτει, και των ψυχικών μωλώπων την ίασιν, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε Πανύμνητε, και πταισμάτων λύσιν, και παντός πόνου θεραπείαν, ως πραστάτις ημίν και αντίληψις.

Ωδή στ΄ Ιλάσθητί μοι Σωτήρ
Οι πολιτεία σεμνή, και αρετών επιδείξεσιν, εν διαφόροις καιροίς, ποικίλως εκλάψαντες, υμνείσθωσαν Άγιοι, οι της Βοιωτίας, αντιλήπτορες και έφοροι.

Ιάσεις παντοδαπάς, Λουκάς και Ρούφος παρέχοντες, ως μαθηταί του Χριστού, πολλούς επεσπάσαντο, τω θείω κηρύγματι, προς θεογνωσίαν, τον Σωτήρα μεγαλύνοντες.

Σύστημα όντως σεπτόν, ομήγυρις θεοσύλλεκτος, και Βοιωτίας πυρσοί, ωράθητε Άγιοι, εν αυτή εκλάμψαντες· διο μακαρίζει, κατά χρέος υμάς σήμερον.

Θεοτοκίον
Αγγέλων η χαρμονή, και των ανθρώπων βοήθεια, και προστασία θερμή, υπάρχεις Πανύμνητε· ένθεν καταφεύγοντες, τη θερμή σου σκέπη, πάσης βλάβης εκλυτρούμεθα.

Κοντάκιον
Ήχος δ΄ Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ
Την δεκάριθμον Αγίων χορείαν, της Βοιωτίας τους λαμπρούς πολιούχους, ως εν αυτή εκλάμψαντας υμνήσωμεν· βίου γαρ λαμπρότητι, διαφόροις εν χρόνοις, τον Χριστόν εδόξασαν, και λαμπρώς δοξασθέντες, υπέρ ημών πρεσβεύουσιν αεί, των ευφημούντων, αυτών την ομήγυριν.

Ο Οίκος
Ανυμνήσωμεν πιστοί, τους πολυμερώς και πολυτρόπως, εν τη Βοιωτία ευαρεστήσαντας Κυρίω, και πολλοίς χαρίσμασι, και θαυμάτων δυνάμεσι παρ' αυτού δοξασθέντας, και παντί τω κόσμω περιφανείς γεγονότας· Αποστόλων γαρ δυάς, και Ιεραρχών ξυνωρίς, και Οσίων εξάριθμος χορός, πάσαν την Βοιωτίαν ηγίασε, και πάσιν υπέδειξαν της θείας αγάπης την κραταιότητα· αγγελικώς γαρ εβίωσαν και ων μετέσχον θείων δωρεών, εφαπλούσιν ημίν την λαμπρότητα, και πρεσβεύουσιν αεί, υπέρ των ευφημούντων αυτών την ομήγυριν.

Συναξάριον
Τη αυτή ημέρα, τελευταίο Σαββάτω, του μηνός Μαΐου, μνήμην επιτελούμεν πάντων των Αγίων (προστάτων και εφόρων) των εν Βοιωτία διαλαμψάντων, οίτινες εισίν: ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς, Ρούφος ο Απόστολος και πρώτος Επίσκοπος Θηβών, Ρηγίνος Επίσκοπος

Σκοπέλου ο Ιερομάρτυς ο Λεβαδεύς, Ιωάννης ο Καλοκτένης Επίσκοπος Θηβών έξαρχος πάσης Βοιωτίας και νέος Ελεήμων· και οι Όσιοι και θεοφόροι πατέρες ημών, Λουκάς ο εν Στειρίω, Μελέτιος ο εν Μυουπόλει, Κλήμης και Γερμανός οι εν Σαγματίω, Σεραφείμ ο εν τω Δομπώ, , και Νικήτας ο εκ Θηβών.

Στιχ: Δεκάριθμος Αγίων συναυλία
Τάγμασιν δέκα Αγγέλων συνήφθη

Ταις αυτών πρεσβείες Χριστέ ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ΄ Παίδες Εβραίων
Σύνεσιν έσχηκας αγίαν· ένθεν ήθλησας υπέρ της αληθείας, ω Ρηγίνε σοφέ, κραυγάζων τω Σωτήρι· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Μύστης και θείος Ιεράρχης, Χριστού πέφηνας, θεόφρον Ιωάννη, εναρέτω ζωή, ενθεώς ανακράζων· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Άγγελος ώφθης εν ασκήσει, Λουκά Όσιε, βιώσας υπέρ φύσιν, και Αγγέλων χοροίς, συνήφθης ανακράζων· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Θεοτοκίον

Γνώμη θεόφρονά μοι δίδου, διανύοντι αφρόνως την ζωή μου, Θεοτόκε ως αν , εν μετανοία ψάλλω· Ευλογημένος Πάναγνε, ο καρπός της σης κοιλία.

Ωδή η΄ Τον εν όρει αγίω
Εγκρατεία Μελέτιε εμπρέπων, Μοναστών οδηγός, εν Βοιωτία ώφθης, και ψάλλειν τούτους Πάτερ εξεπέδευες· Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ρείθροις θείων δακρύων καθαρθέντες, Κλήμη Πάτερ σοφέ, συν Γερμανώ τω θείω, φωτός επλήσθητε κραυγάζοντες· Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ασωμάτων το κλέος εκομίσω, και θαυμάτων σοφέ, την χάριν ουρανόθεν, ω Σεραφείμ κραυγάζων ενθεώτατα· Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον
Σαρκωθείς εξ αχράντου σου νηδύος, ο Θεός του παντός εκ της κατάρας σώζει, τους ευσεβώς Παρθένε ανακράζοντας· Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ΄ Εξέστη επί τούτω
Ισχύν ενδεδυμένοι την θεϊκήν, των ασάρκων εχθρών κατεβάλετε, τας μηχανάς, βίω διαπρέψαντες ιερώ, χορεία δεκάριθμε, πάσης

Βοιωτίας οι αρωγοί, και νίκης τα βραβεία, θεόθεν δεδεγμένοι, δόξης αρρήτου ηξιώθητε.

Μεγίσταις διαλάμψαντες αρεταίς, και θαυμάτων δυνάμεις τελέσαντες, θεία ροπή, πάσαν ηγιάσατε αληθώς, την Βοιωτίαν Άγιοι, ως ζωής αγίας μυσταγωγοί, και νυν ημίν αιτείσθε, γαλήνην και ειρήνην, παρά Χριστού του Παντοκράτορος.

Οι πλήρεις ουρανίου θείου φωτός, Παρακλήτου τα θεία κειμήλια, δήμε σεπτέ, των δεκαρίθμων φίλων Χριστού, οι Βοιωτίας πρόβολοι, και προστάται θείοι και οδηγοί, απαύστως δυσωπείτε, υπέρ των ευφημούντων, την ιεράν υμών ομήγυριν.

Θεοτοκίον
Υψίστου ενδιαίτημα παμφαές, υψηλότατε θρόνε πυρίμορφε, θεία σκηνή, του παμβασιλέως ημών Χριστού, Μαρία Αειπάρθενε, Κεχαριτωμένη Μήτερ Θεού, εκκάθαρον τον νούν μου, παθών της αμαρτίας, και προς μετάνοιάν με ίθυνον.

Εξαποστειλάριον
Γυναίκες ακουτίσθητε
Χορείαν την δεκάριθμον, συμφώνως ανυμνήσωμεν, των θεοφόρων Αγίων, των Βοιωτών άπας δήμος, και προς αυτοίς βοήσωμεν· Χριστού θείοι θεράποντες, οι Βοιωτίας έφοροι, υπέρ ημών δυσωπείτε, Χριστόν τον πάντων Δεσπότην.

Θεοτοκίον
Χριστόν αφράστως τέξασα, δι' ευσπλαγχίας πέλαγος, ανέτρεψας Θεοτόκε, την αμαρτίαν της Εύας, και γένος το ανθρώπινον, ανύψωσας τω τόκω σου, προς την αρχαίαν εύκλειαν· διο υμνούμεν σε Κόρη, ως απαρχήν σωτηρίας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ιστώμεν στίχους δ΄ και ψάλλομεν τα εξής Προσόμοια

Ήχος α΄ Των ουρανίων ταγμάτων
Τον ιερώτατον σύλλογον και εξάκουστον, των εν τη Βοιωτία, θεοφόρων Αγίων, υμνήσωμεν συμφώνως των Βοιωτών, τα συστήματα λέγοντες· χαίρετε άγιον άθροισμα και σεπτόν, ημών θείοι αντιλήπτορες.

Ως χρυσοποίκιλτος βρύσις χορός ο πάντιμος, των εν τη Βοιωτία, θεοφόρων Αγίων, Χριστού τη Εκκλησία βλύζει αεί, ζωής νάμα ουράνιον, και καταρδεύει τους πίστει ειλικρινεί, την αυτών υμνούντας σύναξιν.

Των του Χριστού Αποστόλων η ξυνωρίς η σεπτή, Λουκάς τε και ο Ρούφος, ευφημήσθωσαν άμα, συν τούτοις και Ρηγίνος ο ιερός, της Σκοπέλου ο πρόεδρος, και Ιωάννης ο θείος ο των Θηβών, ποιμενάρχης και διδάσκαλος.

Ως Ασκηταί του Σωτήρος θεοειδέστατοι, Λουκάς ο εν Στειρίω, και Μελέτιε Πάτερ, και Κλήμη θεοφόρε και Γερμανέ, Σεραφείμ ο θεόληπτος, συν τω Νικήτα αιτήσθε τον ιλασμόν, και φως θείον ταις ψυχαίς ημών.

Δόξα Πάτρί. πλ.α΄
Το θεοσύλλεκτον σύστημα, των εν Βοιωτία Αγίων, πάς ο του Θεού λαός, συμφωνία γνώμη τιμήσωμεν· ει γαρ και διαφόροις χρόνοις ηγωνίσαντο, προς τον σκοπόν της άνω κλήσεως αφορώντες, εν ενί φρονήματι πάντες, τους καρπούς της αρετής εγεώργησαν· και θεωθέντες εν μεθέξει, πάσαν την Βοιωτίαν κατελάμπρυναν, τοις ιεροίς προτερήμασι, και θείοις κατορθώμασιν, ως του Χριστού θεράποντες· ω και πρεσβεύουσιν αδιαλείπτως διδόναι ημίν πταισμάτων άφεσιν, και το μέγα έλεος.

Και νυν. Θεοτοκίον
Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε…

Δοξολογία Μεγάλη και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τα σηνήθη. Απόστολον

Απόστολον (Κεφ. ιγ' 7-16)

Προκείμενον. Ήχος δ΄. Ύμνος Τριών Παίδων (Δανιήλ γ΄)
Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών
Στίχ: Ότι δίκαιος εί επί πάσιν οίς εποίησας ημίν.

Προς Εβραίους Επιστολής Παύλου το Ανάγνωσμα.

Αδελφοί, μνημονεύτε των ηγουμένων υμών, οίτινες ελάλησαν υμίν τον λόγον του Θεού, ων αναθεωρούντες την έκβασιν της αναστροφής μιμείσθε την πίστιν. Ιησούς Χριστός χθές και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας. Διδαχαίς ποικίλαις και ξέναις μη παραφέρεσθε· καλόν γαρ χάριτι βεβαιούσθαι την καρδίαν, ου βρώμασιν, εν οίς ουκ ωφελήθησαν οι περιπατήσαντες. Έχομεν θυσιαστήριον εξ ού φαγείν ουκ έχουσιν εξουσίαν οι τη σκηνή λατρεύοντες· ών γαρ «εισφέρεται» ζώων «το αίμα περί αμαρτίας εις τα Άγια» δια του αρχιερέως, τούτων τα σώματα «κατακαίεται έξω της παρεμβολής»· διο και Ιησούς, ίνα αγιάση δια του ιδίου αίματος τον λαό, έξω της πύλης έπαθε. Τοίνυν εξερχώμεθα προς αυτόν «έξω της παρεμβολής» τον ονειδισμόν αυτού φέροντες· ου γαρ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. Δι' αυτού ούν «αναφέρωμεν θυσίαν αινέσεως» δια παντός τω Θεώ, τουτ' έστι «καρπόν χειλέων» ομολογούντων τω ονόματι αυτού. Της δε ευποιίας και κοινωνίας μη επιλανθάνεσθε· τοιαύταις γαρ θυσίαις ευαρεστείται ο Θεός.

Αλληλούϊα (γ΄) Ήχος δ΄ (Ψαλμ. μγ΄-λγ΄)

Στιχ: Ο Θεός, εν τοίς ωσίν ημών ηκούσαμεν.
Εκέκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών.

και Ευαγγέλιον ζήτει τη ιη΄ Ιανουαρίου

Κοινωνικόν: Εις μνημόσυνον αιώνιον…

Μεγαλυνάριον

Χαίροις η δεκάριθμος και σεπτή, χορεία Αγίων, Βοιωτίας οι αρωγοί, και προς τον Δεσπότην, θερμότατοι μεσίται, και πάσης Εκκλησίας, εγκαλλωπίσματα.

Δίστιχον
Τους εν Βοιωτία ύμνησεν Αγίοις
Κοινοίς εν άσμασι Γεράσιμος ήδη.